

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Statu Hominis Morali In Vita Et Post Mortem

Opfermann, Paul

Moguntiae, 1769

Paradisus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40701

mam ditaverat. In tribus autem præcipuè sita erat justitiæ originalis reëtitudo, videlicet in debita subordinatione animæ ad Deum, quæ est per intellectum & voluntatem, ideoque per dona vel habitus, qui utramque hanc animæ facultatem in ordine ad Deum rectè disponebant. 2º. In debita subordinatione inferioris partis ad superiorem, *h. e.* phantasiæ ad intellectum, & appetitûs sensitivi ad voluntatem, qua fiebat, ut in istis inferioribus potentiis nulla exurgeret motio homini disconveniens, quamdiu ratio in perfecta ad Deum subjectione perseveraret. 3º. In debita subordinatione corporis ad animam, quantum ad impassibilitatem, & immortalitatem. Quibus bonis omnibus spoliatum se sensit homo, simul atque divinam legem fuerat prævaricatus.

§. II.

De Paradiso, tentatione, & lapsu primorum parentum.

39. *Non ignoro (inquit S. AUGUSTINUS L. 8. de Para Gen. ad lit. c. 1.) de Paradiso multos multa didis.* dixisse: tres tamen de hac re quasi generales sunt sententiæ. Una eorum, qui tantummodo corporaliter Paradisum intelligi volunt. Alia eorum, qui spiritualiter tantum. Tertia eorum, qui utroque modo Paradisum accipiunt, aliàs corporaliter, aliàs spiritualiter. Harum postremam amplectitur S. Doctor, ut tota *Mosis* narratio rerum verè ac propriè gestarum expositio sit, sed ita ut rerum occultarum & mysticarum significationem contineat. Secundæ opinionis autor & princeps est
Philo

Philo Judæus, de quo Photius Cod. 105, testatur, allegoricam omnem enarrandæ Scripturæ rationem in Ecclesiam ab illo, ceu fonte, manasse. Hunc interpretandi modum in Origene quoque reprehendit S. Hieronymus ep. 61. ad Pammachium, ubi de eodem queritur: quòd sic Paradisum allegorizet, ut Historiæ auferat veritatem, pro arboribus Angelos, pro fluminibus virtutes intelligens, totamque Paradisi continentiam tropologicâ interpretatione subvertat. Orthodoxis nunc omnibus planè certum exploratumque est, fuisse primis nostris parentibus attributum sub cœlo locum quemdam amœnitatis præcipuæ, quem hortum sive Paradisum Scriptura nominat. Plantaverat autem Dominus Deus Paradisum voluptatis à principio, in quo posuit hominem, quem formaverat. Gen. 2. v. 8. De loco ac situ Paradisi Scriptores discrepant. Celebrior hodie est eorum sententia, qui Paradisum aut in Armenia, aut in Mesopotamiæ confinibus collocant: nam 1°. Paradisum in orientali mundi plaga situm fuisse, colligitur ex interpretatione LXX, qui Paradisum à Deo plantatum fuisse significant ἐν Ἐδέμ: Eden verò propè Haran seu Charras Mesopotamiæ urbem extitisse, patet ex Isa. c. 37. v. 12. Ezech. c. 27. v. 23. Immo cùm Vulgata habet: à principio, in Hebræo legitur: ab Oriente, vel ad Orientem. Tum etiam Euphrates & Tigris fluvii in descriptione Paradisi à Mose recensiti, è montibus Armenia, Strabone teste, exorti ipsi regioni, quam disjunctis alveis circumfluunt, Mesopotamia nomen tribuunt. Ad flumina Phison & Gehon quod attinet: fuisse fluvios ab Euphrate & Tigri derivatos,

vatos, quorum ille subin terram *Hephilat*, hic Aethiopi-
piam irrigaverit, PERERIUS in *Gen. L. 3.* aliique
Recentiores existimant.

e) Ex eo, quod Paradisus ad Orientem situs fuisse di-
catur, S. BASILIUS in *L. de Spir. S. & PP.* nonnulli
existimant manasse ritum illum, ut ad Orientem conversi
Christiani Deum adorarent. S. DAMASCENUS *L. 4. de*
Fide c. 13. hanc aliam causam addit, quod sc. Adam Pa-
radiso eiectus ad Orientem respectans, veterem habitatio-
nem suspiraverit, suoque nos exemplo id facere docuerit.

40.
Ar-
bor
vitæ,
& sci-
entia
boni
& ma-
li.

In Paradiso cum omnis generis stirpes & arbo-
res, tum duæ præ cæteris memorabiles fuisse pro-
duntur, quarum altera *scientiæ boni & mali*, vitæ
altera nuncupatur. Prioris illius hanc fuisse natu-
ralem vim, ut boni & mali notitiam tribueret gu-
stanti, putavit S. DAMASCENUS *L. 2. de Fide c. 11.* At
verosimilius est, arborem istam ab effectu nomen for-
titam esse. *Ideo lignum hoc vocatur cognoscibile*
boni & mali, quod præceptum ad exercendam
obedientiam, & inobedientiam editum circa illam
arborem versatum est. Ita S. CHRYSOSTOMUS *Hom.*
7. Tom. V. Et licet Adam boni & mali non igna-
rus esset; tamen usu nondum & experimento didi-
cerat. Consentit S. AUGUSTINUS inde vocatum hoc
lignum adserens, *quia faceret dignoscantiam boni*
& mali; id est boni, à quo exciderant, & mali,
in quod ceciderant, si ad vescendum contra veti-
tum tangeretur. *L. 14. de civ. c. 17.* Similiter
ligno vitæ ab effectu, quem habiturum fuisset, no-
men istud constitutum est, non equidem solâ vir-
tute naturali vitæ perennitatem conferente, sed
Deo singulariter protegente. Unde non est, quod
impie